

KIADJA AZ »ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET«

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.
Az ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.
Nemtagoknak előfizetési díj:
Egész évre 120 Korona, fél évre 60 Korona.

Szerkeszti: RÉPÁSSY MIKLÓS.
Szerkesztőség: Budapest, Földmiv. minisztérium (V., Országház-tér II. sz., II. em.).
A lapra vonatkozó mindennemű közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetéseket a lap számára a „Patria” r.-t. Budapest, Üllői-út 23. vesz fel.

TARTALOM: Simonffy Gyula †. — Társulatok. Egyesületek. (Országos Halászati Egyesület közgyűlésének jegyzőkönyve.) — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Hirdetések.

Simonffy Gyula †

A legszomorúbb kötelességet teljesítjük, mikor lapunk homlokára így írjuk oda *Simonffy Gyula* nevét.

Ki gondolt volna közülünk az Ő gyászos végzetére, amikor egyesületünk idei közgyűlésén magvas, mindent átfogó, sokat ígérő nagy tevékenységet föltáró, reményekkel teli titkári jelentését hallgattuk. És aznap este még, amikor kedves baráti körben örül az életnek, gyilkos kór veri le lábáról. Másnapra pedig halott!

Szinte álomnak, káprázatnak tűnik fel előttünk, hogy már el is temettük.

Eltemettük a halászat egyik legderekabb, legbecsületesebb munkását.

Simonffy 1877-ben született Kecskeméten középiskolai tanulmányait Debrecenben elvégezvén, a selmecbányai erdészeti akadémia hallgatója lett s az erdőmérnöki oklevél megszerzése után a magyaróvári gazdasági akadémián bővítette ismereteit s miután mint egyéves önkéntes eleget tett katonai kötelezettségének a huszároknál, állami szolgálatba lépett. Tagja lett ő is annak a hatalmas szervezetnek, amely a régi Magyarország egyik legnagyobb, büszke kincsét: az erdőségeket gondozta. Azon az óriási területen, amelyet ezek az erdőségek borítottak, számos más mellékgazdasági termelés is ápolásra várt, így többek között a *kincstári erdőségek halászata* is.

Az ez ügyben a földművelésügyi minisztériumban folytatott tárgyalások eredményeképp, feljebbvalóinak bizalma e feladattal *Simonffy Gyulát*, akkor még m. kir. segéderdőmérnököt bízta meg és 1908-ban ebbeli minőségében az Országos Halászati Felügyelőséghez osztotta be szolgálattételre.

Simonffy Gyula nemcsak a legteljesebb kötelesség-érzettel, de igazi lelkesedéssel, hittel fogott hozzá a munkához. Egy esztendő avval telt el, hogy az itthoni viszonyokat tanulmányozza s kellő gyakorlatot szerez-

zen az új szakmában; 1909-ben aztán már külföldi útra indult, hogy Ausztria, Németország és Svájc nagyobb haltenyésztőtelepeit, különösen pedig az állami kezelés alatt álló vizek halászati hasznosítását tanulmányozza.

Erről a tanulmányútról terjedelmes jelentésben számolt be visszatértekor a minisztériumnak.

Különös véletlenképp éppen ez év elején emlékezett meg ismét erről az útról, mikor néhány meleg szót szentelt a „Halászat” hasábjain a múlt év végén elhunyt osztrák halászati felügyelő, *Dolja*n Emil emlékének, aki oly szíves előzékenységgel támogatta ebben a tanulmányútjában. Bizony nem gondolta senki, hogy oly hamar fogja követni.

Hazatérte után az állami halászati igazgatás keretében folytatta működését s hogy minő alapos munkával akarta a kitűzött célt elérni, arra tanúság többek között az a két terjedelmes tanulmánya, amelyeket a „Halászat”-ban is elolvashattunk „A m. kir. kincstári erdőségek halasvizet” és „A m. kir. kincstári gazdaság halasvizet” címen.

Nem szegte kedvét az sem, hogy a tevékenységét önálló hatáskörben biztosító intézmény megszervezése elé akadályok gördültek, később pedig a hazánkra szakadt csapások az állami erdőségek halasvizet gondozását sajnos, teljesen tárgytalanná tették; megszerette már a halászatot úgy, hogy örömét lelte abban is, ha annak fejlesztésén bármily irányban is közreműködhet. Meg is maradt a földművelésügyi minisztérium halászati osztályában való beosztással továbbra is e szakmakörben, kiérdemelve feljebbvalói teljes elismerését, kartársainak pedig szeretetteljes megbecsülését.

Ez a szeretet és megbecsülés egyéniségének, jellemének kiválósága folytán széles körben is osztályrészül jutott és az Országos Halászati Egyesület 1919-ben, mikor a titkári szék megürült, egyhangúlag őt választ-

totta meg erre az egyesületi élet elevenen tartása tekintetében oly fontos, de mindenesetre igen nagy munkát igénylő állásra.

Hogy a beléje helyezett bizalomnak miképp felelt meg, azt mindnyájan tudjuk. Fáradhatlan, lelkes, a közérdeket mindig szem előtt tartó pártatlan, becsületes munkával viselte tisztét a legutolsó percig s e minőségében igazán úgy halt meg, mint a kötelességét teljesítő katona: a csataterén.

A zord végzet változtathatlan tényeit megtanultuk e nehéz időben megadással fogadni. Bele kell nyugodnunk abba is, hogy a mindig éhes, mohó föld vissza nem adja többé nekünk *Simonffy Gyulát*. De maradjon köztünk az ő becsületes, a magyar halászatot annyira szerető lelkének emléke és szolgáljon például mindnyájunknak, hogyan kell az igaz ügyet híven és önzetlenül szolgálni.

A legtisztább kegyelettel őrizzük meg ezt az emlékét!

TÁRSULATOK. EGYESÜLETEK.

Az Országos Halászlati Egyesület f. évi rendes közgyűléséről felvett jegyzőkönyvet az alábbiakban közöljük:

Jegyzőkönyv.

Felvétetett az Országos Halászlati Egyesületnek 1923. évi március hó 22-én az Országos Erdészeti Egyesület székházában (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) tartott évi rendes közgyűléséről.

Elnök: *bárá Inkey Pál*. Jegyző: *Simonffy Gyula* titkár.

1. *Bárá Inkey Pál* elnök a megjelent tagok szíves üdvözlése után örömmel állapítja meg, hogy a tagok nagyszámú megjelenése hí képe annak az egészséges helyzetnek és a közgazdasági érzék helyes megnyilvánulásának, mely a múlt évi tagmozgalom terén is megnyilvánult és mely a halászat fontos közgazdasági értékének elismerését jelenti. Az a tőke, mely ezen a révén az egyesület körében tömörül, biztosítékot nyújt arra, hogy az egyesület súlyal résztvehet az ország újjáépítésének nagy munkájában, melyért küzdeni, dolgozni vállalva minden magyarnak szent kötelessége. Ennek a nagy munkának a halászokra eső részét kell a mai közgyűlésnek elvégeznie. Annak megállapítása után, hogy a közgyűlés összehívása az egyesület hivatalos közlönyében a „Halászlati”-ban 14 nappal előbb megjelent meghívó útján a tárgysorozat feltüntetésével szabályszerűen megtörtént, továbbá, hogy a tagok az alapszabályok 9. §-ának megfelelően határozatképes számban jelentek meg, az egyesületi közgyűlést megnyitja s egyben a mai közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Csörgey Titusz és Stögermeyer Alajos tagokat kéri fel. Végül bejelenti, hogy Corchus Béla alelnök, Dietzl Lajos, Klody-Szabó János és Végh János távollétüket kimentették.

Közgyűlés az elnöki bejelentéseket tudomásul veszi.

2. *Simonffy Gyula* ügyv. titkár olvasta fel ezután évi jelentését az alábbiakban:

Tisztelt Közgyűlés!

Mielőtt egyesületünk elmúlt évi tevékenységére vonatkozó jelentésemet megtenném, szükségesnek tartom, hogy az ország halászlati közállapotának és viszonyainak vázolására is szenteljek néhány percet. Azon kell kezdenem, hogy a forradalmak és megszállás óta közgazdasági életünkben évről-évre várt javulás, illetve teljes konszolidáció még a folyó évvel nem köszöntött reánk.

Tagadhatatlan ugyan, hogy konszolidációs folyamatban élünk és hogy a halászat helyzete, ha nem is javul, de nem is rosszabbodott, nehéz azonban megállapítani, hogy általában véve a lassú fejlődés, vagy a stagnálás jegyében állunk-e?

Ami termelésünk közelebbi viszonyait illeti, az elmúlt év úgy termelésünk zömét adó hazai tógazdaságaink, mint folyóvizeinket illetően inkább kedvezőtlen, mint kedvező volt. A rendkívül hosszú ideig tartó szárazság és természetesen vizeink állandó alacsony víz állása úgy minőségileg, mint mennyiségileg nem kedvezett a halak gyarapodásának és szaporodásának, ami mellett télen tavaink gyenge jégkérgé hosszabb ideig akadályozta úgy a hígvízi, mint a jeges-halászatot úgy, hogy országos haltermésünk, egyes kedvező helyzetben levő tógazdaság termelési eredményétől eltekintve, a legutóbbi évek átlagát sem érte el. Ezzel szemben kereskedelmi körünk közeléből tudjuk, hogy a belföldi piac felvevő képessége lecsökkent, a fogyasztóközönség zöme nem képes az árakkal lépést tartani, úgy, hogy ma belföldi forgalomban a hal talán már luxuscikk, noha a halárak a békebeli paritás árán, illetve ezen alul is mozognak.

Ilyen értelemben bizonyos fokú túltermelésről is lehetne tehát szó, feleslegünk azonban külföldön leginkább Ausztriában, Cseh- és Németországban talál elhelyezést és így a behozatal szünetelése, valamint a mérsékelt kivitel mellett a mai helyzet az, hogy a hazai termelés és fogyasztás nagyjában egyensúlyban vannak, azonban a kereskedelem, csak igen nagy ügyvel-bajjal, sokszor a legnagyobb erőfeszítéssel tudja csak fenntartani a csonka ország területére összegyűsgorodott békebeli hatalmas szervezetét és Budapestnek azt a szerepét, hogy centrális fekvésénél fogva Kelet és Nyugat között közvetítő lehessen.

A haltermelés és kereskedelmi ügyei iránt való általános érdeklődés és jóakarát általában az egész vonalon s a fórumok legnagyobb részénél megvolt és megvan, ami nem kis mértékben az országos halászlati egyesület működésének és tevékenységének is köszönhető. Egyesületünk irányító és vezető szerepét hivatásához képest az elmúlt évben is betölteni igyekezett és el lehet mondani, hogy talán az eddiginél is élénkebb tevékenységet fejtett ki.

Az elmúlt évben egy rendkívüli közgyűlést és hét választmányi gyűlést tartottunk. A rendkívüli közgyűlés legfontosabb tárgya az egyesületi alapszabályok módosítása volt, míg a választmányi ülések a legkülönbözőbb tárgyú és jelentőségű kérdésekkel és ügyekkel foglalkoztak. Ezekről t. tagjainkat lapunkban mindig kimerítően tájékoztattuk, mindamellett szükségesnek tartom ez alkalommal is méltatni a következőket:

Az év folyamán többször és behatóan foglalkoztunk a vasúti halszállítási tarifa méltányosabb megállapítása, illetve annak mérséklése ügyével. E célból három ízben tettünk előterjesztést, bizottságilag kétszer jelentünk meg a kereskedelemügyi minisztériumban. Nem lankadó tevékenység mellett sikerült elérnünk azt, hogy a miniszter úr a keszeg, kárász és garda gyorsárúként való szállításánál, valamint különleges berendezésű (speciál) halszállító kocsi-kban gyorsárúként szállított pontyüldeményekre a mérsékelt gyorsárúra vonatkozó díjtételeknek 30%-al való mérséklését engedélyezte. Egyesületünk választmánya azonban azzal az elért eredménnyel nem elégedve meg, nemrégén újabb beadvánnyal fordult az említett miniszter úrhoz, amelyben meggyőző érvekkel a gyorsárúra engedélyezett kedvezménynek a teherárúra való kiterjesztését kérte. A kérelem elintézéséről ezidőszert még nincsenek értesüléseink, reméljük azonban, hogy az kedvező elintézésben fog részesülni.

Másik jelentékeny ügy, amivel az egyesület foglalkozott, a hal-kivitel és behozatal kérdésének s ezzel kapcsolatban a megalkotandó autonóm vámtarifatörvény helyes szabályainak és tételeinek megállapítása volt. A megalkotandó autonóm vámtarifatörvény előkészítésében egyesületünk az OMGE kebelében alakult magyar mezőgazdasági vámpolitikai központ útján, melybe két delegált tagunk működik, fejt ki tevékenységét. L-szövegeit álláspontunk a következő: Jelenleg a hazai haltermelésnek vámvédelemre szüksége nincs s a közeljövőben sem igen lesz, mindamellett azonban a fennorgó külpolitikai viszonyokra és vámkérdésre való tekintettel nincs ellene kifogás, ha a mezőgazdasági érdekképviseletek által elfogadott egyéb állati vámok 50%-os emeléséhez hasonlóan, az új autonóm vámtarifában a külföldi friss hal és édesvízi rák váma szintén 50%-al emeltek (vagyis q-ként 20-+ 10=30 K); elegendhetlennek tartjuk azonban, hogy az így megállapított vámokat, egyelőre a mostani viszonyokat figyelembe véve, érvényesíteni ne kelesse, illetve, hogy az egyes államokkal kötött kereskedelmi szerződésekből történhessék erre nézve megállapodás. Az egyesület ezen álláspontjához képest, miután a kivitel szabad lévén, főképp a nehéz helyzetben levő hal-kereskedelem existenciális érdekeire való tekintettel és mert termelésünknek ez időszert védővámokra szüksége nincs, beadvánnyal fordult a kereskedelemügyi, pénzügy, földművelésügyi és közlekedési miniszter urakhoz a halbehozatal szabaddá tétele s a behozatali vámok ezidőszert eltörlése iránt. Értesülésünk szerint előterjesztésünk az autonóm vámtarifára vonatkozó törvényjavaslat előkészítése alkalmával lesz figyelembe véve, addig is azonban bírjuk azt a hivatalos helyről elhangzott kijelentést, hogy előforduló konkrét esetekben a behozatali kérelmeket az egyesület álláspontjához képest jóindulatú elbírálásban fogják részesíteni.

Egy másik jelentékeny s az egyesület, valamint a halászat érdekeire messze kiható ügy az egyesület tulajdonában lévő egyetlen magyar szaklap a „Halászlati” további fenntartása és kiadása. A nyomdai iparban jelentkező nagymértékű 100%-os drágulás folytán az egyesület a múlt évre vonatkozólag megállapított költségvetésének keretein belül képtelen lett volna a lap kiadásával járó költségeket fedezni s minthogy hosszas megfontolás után az az egyhangú vélemény alakult ki, hogy a lap megjelenése az egyesületre nézve életkérdés, minden módot meg kellett tehát kísérteni, hogy a költségekre fedezetet találhassunk. Miután a fedezetet elsősorban az egyesület tehető tagjainak különleges áldozatkészsége teremtheti meg, a Halászlati is ismertetett körirattal fordultunk tagjainkhoz. Van szerencsém jelenteni, hogy az egyesület tagjai részéről a a múltban is többször megnyilvánult áldozatkészség ez alkalommal is megnyilatkozott. Az adományok

szórványosan még napjainkban is folynak be hozzánk s így a cél, hogy a lap kiadását folytat-hassuk, hogy hosszabb időre papiranyagot szerezhessük be, el lett érve.

Tisztelettel javasolom, hogy addig is, míg a nagylelkű adakozók nevei és adományai a lap újtján nyilvánosan nyugtáztatnak, a közgyűlés már ez alkalommal fejjeze ki, egyelőre nevek említése nélkül velők szemben őszinte elismerését és hálás köszönétét.

Ezen tárgyra vonatkozólag még csak azt legyen szabad megemlíteni, hogy a lap megjelenése a mai egységes árakkal számítva körülbelül 350—400.000 K nettó kiadásába kerül az egyesületnek, amiből tagokként egy évi példányszámra 550—609 K esik; nehogy tehát a lapnak tartamos időre való megjelenése ingatag alapon álljon s nehogy egyes tiszteletreméltó tagok áldozatkészségét állandóan igénybe kellessen venni, szükségesnek látszik, hogy a költségvetés megállapításával kapcsolatban a tagdíj és pótdíjak megfelelő mértékben emeltessenek.

Jelentem továbbá a tisztelt közgyűlésnek, hogy a vásárcsarnoki halárak szakszerű és helyes jegyzése ügyében még a mult év folyamán megkezdett akciónk kedvező eredményre eddig még nem vezetett. A vásárcsarnok igazgatósága — a jegyzés megváltoztatásával járó nagyobb kiadásokra való hivatkozással — javaslatunkat nem találta teljesíthetőnek. Bármennyire nyomós legyen is azonban ez az érvelés, a kérdés közérdekű voltára tekintettel a választmány az akción nem ejtette el, illetve annak napirenden tartását határozta el.

Jelentem továbbá, hogy a mult év május 29 én tartott rendkívüli közgyűlés által letárgyalt és elfogadott alapszabályunkat az időközben az alapszabályok alakai és tartalmi kellekai tárgyában megjelent 77.000/1922. sz. rendeletre való hivatkozással a belügyminiszter úr átdolgozás végett visszaküldte. A rendelet értelmében átdolgozott alapszabályok tárgyalása a mai ülés napirendjén szerepel.

Ugyancsak megemlítem, hogy a rendkívüli közgyűlésen elhangzott és elfogadott indítványhoz képest egyesületünk a sporthalászat előmozdítása érdekében körirattal fordult a hazai nagyobb halasvizeket magában foglaló halászati társulatokhoz. Miután az efféle indítványt e társulatok csupán rendes évi közgyűlésükön tárgyalhatják le, az eredményről a közgyűlések megtartása után lesz csak módunkban értesülést szerezni.

Egyesületünk végül a halászati törvény egynémely rendelkezéseinek megváltoztatása és kiegészítése, más szóval a törvény revíziója érdekében, bizottságilag beadvánnyal fordult a földművelésügyi miniszter úrhoz, arra is kérvén őt, hogy a revízió előkészítő munkájába egyesületünket is vonja be.

A miniszter úr a küldöttség előtt a kérelem készséges teljesítését helyezte kilátásba s így reményünk van rá, hogy az egyesület belátható időn belül foglalkozhatik ezzel a felette fontos kérdéssel.

Mint egyesületünket érdeklő eseményeket, van szerencsém megemlíteni a következőket:

A halászati haszonbérékkel kapcsolatos rendelkezésekről 8724/1922. M. E. sz. a. az elmult év folyamán is jelent meg rendelet. Amellett, hogy ez a rendelet az előző évi hasonló tárgyú rendeletekhez hasonlóan, a haszonberek újabb igazságos megállapítását tette lehetővé, jelentős újítása az, hogy a bérös zég a felek kérelmére pontyhalegypenyértékben is megállapítható, ezáltal tehát az értékelés szilárdabb alagra helyeztetett.

Ezrel kapcsolatban megemlítem, hogy ezen ügyekben feljebbvitel esetén a kir. táblánál alakítandó vegyes tanácsba, a szegedi, győri és pécsi táblák felszólítására, 1—1 szakértő és 2—2 szakértő pótagot beneveztünk. Beneveztünk továbbá két tagot az OMGE kebelében alakult é. n. többtermelési bizottságba is.

Még kell emlékeznem továbbá egyesületünk néhány kiváló tagját ért s így közvetve bennünket is érdeklő elismerésről és kiténtetésről. A hivatalos lap folyó évi február 9-ik száma közölte, hogy Magyarország kormányzója Corchus Bélának, az Országos Halászati Egyesület alelnökének a magyar királyi gazdasági tanácsosi címet adományozta. A legfelsőbb kiténtetés a halászat egyik legérdemesebb régi munkásának jutott osztályrészül. A magyar halászok már a mult évben hajtották meg előtte elismerésük zászlaját, amikor az Országos Halászati Egyesület 1922. március 17-én tartott közgyűlésén jegyzőkönyvíleg örökítette meg úttörő 20 éves működésének érdemét.

A kiténtetettek névsorában egy másik hozzánk közelálló nevet is olvashattunk; a kormányzó jószási Purgly Pál földbirtokost, magyar királyi gazdasági főtanácsosi címmel tüntette ki. Purgly Pál sikereiben gazdag életének javarésze a halászat terén való munkálkodásában telt el s mint a Balaton Halászati Rézvénytársaság vezérigazgatója, majd elnöke a Balaton halászati üzemének mintaszerű megszervezésével és vezetésével a legszebb példát teremtette a halászat közzgazdasági jelentőségének igazolására.

Kiténtetés érte a magyar halkereskedelem egyik nesztorát, Zimmer Ferenc vál. tagunkat is, aki, mint a statisztikai értékmegállapító bizottság tagja, a kereskedelmi tanácsosi címet nyerte el, továbbá érdemes és agilis alelnökünket, dr. Dobránszky Bélát, a magyar mezőgazd. vámpolitikai központ legfontosabb bizottságának, a végrehajtó-bizottságának, tagjává választotta.

Miután a kiténtetés és elismerésnek ezek a jelei egyesületünknek lelkes, agilis és áldozatkész tagjait érték, a közgyűlés sem mulasztotta el, hogy azokhoz őszinte szerencsekívánatait ne fűzze.

Ami adminisztrációjukat, illetve az elnökség és a titkári hivatal tevékenységét illeti, a teendők ezen a téren is megszokasodtak. Több tanácskozáson és bizottsági eljáráson kívül az elmult év folyamán 118 fontosabb ügydarabot intéztünk el, ezenkívül tagjainkkal 92 levelet váltottunk és végeztük a lap kiadóhivatalával járó teendőket. Egyesületünk vagyoni helyzetéről pénztárnokunk fog beszámolni, itt csupán azt jegyzem meg, hogy az egyesület vagyona a tavalyi 29.351 K-val szemben 32.667 K.

Tagjaink jelenlegi létszáma a tavalyi 680 szemben 763, akik közül körülbelül 300-an megszállott területen tartózkodnak. Az előző évi létsámbhoz képest a tényleges szaporulat 83; ez jele annak, hogy egyesületünk az erős fejlődés és izmosodás útján halad.

Kapcsolatban ezzel, van szerencsém bejelenteni, hogy a Magyar-óvári Haltenyésző Rézvénytársaság, mint ilyen, megszűnt, tehát egyúttal megszűnt egyesületünknek is tagja lenni. Ezenkívül elhaláloztak gr. Eszterházy Béla földbirtokos, alapító és Mikolaschek György ny. főerdész, rendes tag. Béke hamvaikra!

Tisztelt Közgyűlés!

A jelentéseben foglaltakat összegezve s levonva abból a következtetéseket, megállapíthatjuk, hogy egyesületünk, akár mint figyelő, akár mint kezdeményező és cselekvő, illetve mint a halászat országos érdekeinek képviselőjére és előmozdítására hivatott társadalmi szerv, töle telhetőleg igyekezett helyét az egész vonalon betölteni, eredményeket ért el és sok jó barátot szerzett. Örömmel állapíthatjuk meg, hogy akár munkakörünket, akár taglétszámunkat tekintve, egyesületünk a határozott és a helyes irányú fejlődés útján halad.

Ez a fejlődés nemcsak lelkes, áldozatkész tagjai tiszteletreméltó érdeklődésének és tevékenységének köszönhető, hanem annak is, hogy még szegény csonka hazánk területére vonatkozólag is a halászati érdekelttség a társadalom széles rétegeire támaszkodhatik. Jelenleg ezen érdekelttségeknek még csak kis, bár lelkes és értékes része tagja egyesületünknek, így az érdekelttség szélesebb rétegeinek zászlónk alá tömörítése és megszervezése egy nagy és szép egyesületi tevékenység, és munkakör vonalait tárja szemünk elé, amelyet végrehajtani, illetve megközelíteni mindenkéül fontosabb törekvésünket kell, hogy képezze.

Lankadatlan törekvés és munka mellett egyesületünk így lesz igazán nagy és hatalmas, méltó társa a hasonló közzgazdasági célokat követő és nagytekintélyű országos egyesületeknek.

Kérem jelentésem szíves tudomásul vételét.

A közgyűlés a jelentést egyhangú helyesléssel tudomásul veszi.

3. **Tűtkár** felolvassa a tavalyi közgyűlés (1922. évi március 22.) óta jelentkezett s a választmány által időközben felvett tagok névsorát:

- Alapítók:** 1. Strém Dénes bérlő, Szentlászló. 2. Csongrád község. 3. Magyar Tógazdaságok rt. 4. „Hadrőa” Pestvármegyei csoportja. 5. Simongáti tógazdaság. 6. Antalfy György halász. Szeged. 7. Gróf Eszterházy László erdőhiv., Magyarorszombathely.

- Rendek:** 1. Krausz Ambrus halászbérlő, Szigetbecse. 2. Simon Mátyás halászbérlő, Nagykanizsa. 3. Böszörményi Ödön jegyző, Neszmély. 4. Ott János mérnök, Budapest. 5. Szőnyi és társ. halászbérlő, Szőny. 6. Ihm János tisztv., Budapest. 7. Erős Arisztid tisztv., Budapest. 8. Sandl László tisztv., Budapest. 9. Fleischmann Zsigmond tisztv., Budapest. 10. Sayer Ferenc tisztv., Budapest. 11. Miskievitz Oszkár tisztv., Budapest. 12. Wendler Dezső tisztv., Budapest. 13. Rác Béla intéző, Nagyhortobágy. 14. Károly Sándor g. segédtiszt, Nagyhortobágy. 15. Hável Márton vízmester, Nagyhortobágy, 16. Frankl György s. rendőrfel., Baja. 17. Csirszka Konrad magánzó. 18. Id. Tóth István földbirt., Szeremle. 19. Ifj. Tóth István földbirt., Szeremle. 20. Id. Sálfer Sándor halász., Szeremle. 21. Hankó Béla tanár, Budapest. 22. Sós Béla gépkocsi-vezető, Budapest. 23. Mikó Imre halász, Budapest. 24. Puha János szerelő, Budapest. 25. Kozma Sándor fős. alkalm., Budapest. 26. Koppa Ágoston tisztv., Újpest. 27. Hornyák Imre asztalos, Újpest. 28. Bittera Dezső tisztv. Újpest. 29. Szöllösi István asztalos, Budapest. 30. Szemethy Gyula esztergályos, Budapest. 31. Pommer Gyula esztergályos, Budapest. 32. Ifj. Szatmáry Lajos min. tisztv., Budapest. 33. Kankovszky Alfréd igazg., Budapest. 33. Sebők László titkár, Budapest. 35. Bánhidy Gyula oszt. vezető Budapest. 36. Suslec Mihály cipész, Budapest. 37. Prohászka Oszkár fős. tisztv. Budapest. 38. Bartha Lipótné halkeresk., Budapest. 39. Túró Lajos halász., Komáromújváros. 40. Ötvös Balázs halászmester, Magyarorszombathely. 41. Morvaj Ferenc tógazd. tisztv., Újvárfalva. 42. Gere András halász., Szigetszentmiklós. 43. Kocsis Benő halász., Szigetszentmiklós. 44. Szépe László keresk., Keszthely. 45. Török Elemér j.-felügyelő, Görcsöny. 46. Rutich Gyula urad. int., Patosfa. 47. Vámosi István halász., Ciframalom. 48. Tiszaujlakvitkai h. t. Turistvándi. 49. Alsóörsi halászati kezeléség. 50. Molnár János halász., Keszthely. 51. Willingsdorfer István, Siófok. 52. Borbély József halász., Siófok. 53. Kálmán Imre halász., Siófok.

54. Zimmermann Sándor intéző, Mesztegyő. 55. Urszinyi Endre intéző, Balatonszemes. 56. Farkas József tógazd. ispán, Csór. 57. Lamping József építész, Kaposvár. 58. Nikl Jenő urad. int., Adánd. 59. Dr. Tahy Jakab h. államtitkár Budapest. 60. Jellinek Dániel vendéglős, Újpest. 61. Lukács Boldizsár üzlettulajd., Budapest. 62. Gál Kálmán üzlettulajd., Újpest. 63. Schwartz János halászm., Szigetcsép. 64. Hoffmann Testvérek gazdasága, Nagynémetegyháza. 65. Sonkoly Sándor halász, Ókéske. 66. Vadkerti Menyhért halász, Ókéske. 67. Ifj. Kiss Mihály halász, Ókéske. 68. Meisitz Ferenc halász, Dunaföldvár. 69. Szababattyáni tógazd. 70. Bicskei tógazd. 71. Nagylángi tógazd. 72. Dr. Kiss Vilmos orvos, Endrő. 73. Schreiber Lajos szf. főtitst, Budapest. 74. Rasskó Pál rt. tisztv., Budapest. 75. Dr. Mikecz Károly rt. igazgató. 76. Rozenberg Izidor rt. tisztv., Budapest. 77. Dr. Szalkay Pál banktisztv., Budapest. 78. Marschall Henrik halászati int., Nagyláng. 79. Ifj. Szemző István ny. főispán.

Közgyűlés e tagok felvételét megerősíti.

4. Ifj. Zimmer Ferenc a számvizsgáló-bizottság nevében jelenti, hogy a pénztáros által készített 1922. évi vagyonkimutatást és zárszámadást tételről-tételre felülvizsgálták és azt mindenben helyesnek találván, a felmentés megadását javasolják. A tételek a következők:

Vagyonkimutatás.

a) Értékpapírok:	
1. 3 drb. 2000 K n. é. 4 1/2% Magyar Általános Takarékpénztár r.-t. záloglevele	5685.— K
2. 3 drb. 1000 K n. é. 4 1/2% Mát záloglevél	2760.— "
3. 1 drb. 1000 K n. é. 4 1/2% Mát záloglevél	900.— "
4. 2 drb. 200 K n. é. 4 1/2% Mát záloglevél	379.— "
5. 3 drb. 200 K n. é. 4 1/2% Mát záloglevél	552.— "
6. 2600 K n. é. 6% hadikölcsönkötvény	2522.— "
7. 4000 K n. é. 6% hadikölcsönkötvény	3864.— "
8. 1400 K n. é. 6% hadikölcsönkötvény	1365.— K
Összesen	18.027.— K

b) Készpénz:

Maradványok:

a) bank folyószámlán	10.882.— K	
b) postatakarékpénztár folyószámlán	3073.96 K	
c) házi pénztárban	684.37 K	14.640.33 K
Összesen		32.667.33 K

Zárszámadás.

Bevétel: 1. Maradványok:	
a) bank folyószámlán	4.770.— K
b) postatkp. folyószámlán	822.96 "
c) házipénztárban	731.51 "
	6.324.47 K
2. Tagsági díjak	9.778.— "
3. Alapítványok	9.630.— "
4. Átmeneti bevételek	5.000.— "
5. Kamatok	1.178.24 "
	31.910.71 K

Kiadás:	
1. Postaköltségek	1.905.14 K
2. Irodai költségek	2.930.— "
3. Nyomatványok	2.269.— "
4. Másodtitkár-jegyző tiszteletdíja	6.000.— "
5. Pénztáros tiszteletdíja	4.000.— "
6. Vagyonkezelési költségek	66.24 "
7. Átmeneti kiadások	100.— "
8. Maradványok:	
a) bankfolyószámlán	10.882.— K
b) postatkp. folyószámlán	3.073.96 "
c) házipénztárban	684.37 "
	14.640.33 "
	31.910.71 K

Halrajzi alap.

Bevétel: 1. Maradvány 1921. évről	
	2.344.— K
2. Kamatok	58.67 "
	2.402.67 K

Kiadás:	
1. Vagyonkezelési költségek	42.67 K
2. Egyenlegmaradvány dec. 31-én	2.360.— "
	2.402.67 K

"Halászat" című szaklap.

Bevétel: 1. Maradványok:	
a) bank folyószámlán	29.867.— K
b) postatakarékpénztár folyószámlán	3.267.97 "
	33.134.97 K
2. Adományok	250.530.— "
3. Előfizetések	180.— "
4. Átmeneti bevételek	1.754.— "
5. Kamatok	127.60 "
	285.726.57

Kiadás:	
1. "Halászat" nyomdai költsége	129.687.98 K
2. Írói díjak	10.776.— "
3. Címzalagok	8.974.— "
4. "Halászat" nyomdai papirosa	37.065.— "
5. Szerkesztői tiszteletdíj	8.000.— "
6. Átmeneti kiadások	6.754.— "
7. Vagyonkezelési költségek	451.79 "
Egyenleg	84.017.80 "
	285.726.57 K

Közgyűlés a zárszámadásokat és a jelentést jóváhagyólag tudomásul veszi és a pénztárosnak a felmentvényt megadja.

5. *Kuttner Kálmán* pénztáros előterjeszt a választmány javaslata-kint az egyesület alábbi 1923. évi költségelőirányzatát, melyben a folyó évi tagdíj 600 K-ban, az alapító tagdíj pedig legalább 10.000 K-ban van már megállapítva:

Bevétel: 1. Maradványok:	
a) bank folyószámlán	10.832.— K
b) postatkpt. folyószámlán	3.073.96 "
c) házipénztárban	684.37 "
	14.640.33 K
2. Záloglevél és hadikölcsön kamatai	882.— "
3. Tagsági díjak	240.000.— "
	255.522.33 K

Kiadás:	
1. Postaköltségek	5.000.— K
2. Nyomatványok	5.000.— "
3. Irodai költségek	5.000.— "
4. Szakeladások, kiadványok	150.000.— "
5. Titkár tiszteletdíja	20.000.— "
6. Pénztáros tiszteletdíja	15.000.— "
7. Előre nem látottak	55.522.33 "
	255.522.33 K

A közgyűlés a tagdíjakra vonatkozó javaslatot határozattá emeli s az előirányzatot letárgyalván, azt egyhangulag elfogadta.

6. A közgyűlés az 1923. évre a számvizsgáló-bizottság tagjainul ifj. Goszthony Mihály, ifj. Zimmer Ferenc és Corchus Zoltán tagokat választja meg.

7. *Titkár* jelenti, hogy a módosított alapszabályoknak a belügy-miniszter úr részéről történt visszautalása folytán az alapszabályok a 77.000—1922 sz. B. M. r.-ben foglaltak értelmében átdolgoztattak.*

8. *Titkár* előterjeszti Bernáth István tag szabályszerű időben benyújtott következő írásbeli indítványát: „Tege a mai közgyűlés megfontolás tárgyává nem volna-e helyes egy országos halászlati termelő és beszerző szövetkezetet létesíteni, mely szövetkezet által a szükséges halászati cikkek és eszközök a termelőtől, illetőleg a gyárostól, a közvetítő kereskedelem kiküszöbölésével egyenesen a fogyasztóhoz kerülnének, amiáltal nemcsak az árak lennének mérsékeltebbek és a minőségek jobbak, hanem a közvetítő kereskedelemről ezáltal elvont haszon a szövetkezet tagjai között a rész-jegyek arányában kerülhetne szétosztásra.“

Zimmer Ferenc javaslatára a közgyűlés az indítványt tárgyalás végett a választmányhoz utalja.

9. Az indítványok során *dr. Dobránszky Béla* alelnök, a Haltenyésztő és Halkereskedelmi Részvénytársaság vezérigazgatója a következő bejelentést teszi: „Abban a reményben, hogy az Egyesület működését elősegítem, van szerencsém a tisztelt közgyűlésnek bejelenteni, hogy a mai napon a Magyar-Olasz Banknál zárolt le-féltbe helyeztem 100 drb. Haltenyésztő és Halkereskedelmi Részvénytársasági részvényt 1922/23. évi szelvényvel, azzal a rendeltetéssel, hogy 20 éven keresztül az évenként beváltandó szelvények ellen-értéke az Országos Halászlati Egyesületnek utaltassék ki és a rész-vények ezen ideig a banknál zárolt letétben maradjanak, olyképpen, hogy azok csak a t. Egyesület hozzájárulásával adhatók nekem vissza. Egyben van szerencsém az osztalékok fejében kifizetendő összeget a t. Egyesületnek azzal felajánlani, hogy ezen összeget évenként pályadíjként annak kiadni sziveskedjenek, aki az Egyesület-ben kifejtett tudományos vagy gyakorlati tevékenysége folytán az Egyesület érdekében a legtöbbet tett vagy az Egyesület által kiírt pályázatra a legjobb munkát beküldötte.“

Az *elnök* melegen köszönő szavai után a közgyűlés nagy örömmel vette tudomásul az adományt.

10. Több tárgy nem lévén, *Zimmer Ferenc* az egyesület vezető-sége és tisztikara iránt kifejezett s a közgyűlés általános helyes-léssel fogadott elismerő szavai után elnök a közgyűlést berekesztette.

Kmf.

Simonffy Gyula s. k., *Baró Inkey Pál* s. k.,
üggy. titkár, jegyzőkönyvvezető, elnök.

Hitelesítik:

Csörgéy Titusz s. k. *Stögermayer Alajos* s. k.

* Az alapszabályokat a belügyminiszter úr által történt jóvá-hagyás után egész terjedelmében közölni fogjuk.

A közgyűlés után *Csörgy Titusz* választmányi tag, a m. kir. Madártani Intézet igazgatója előadást tartott a tükörhálónak a pontyhalászatban való alkalmazása, továbbá a már feledésbe ment, régi *turáni* (magyar, finn stb.) önműködő fogóeszközök leírása és használata köréből. Az előadást a közgyűlésen résztvevő egyesületi tagok nagy érdeklődéssel hallgatták végig s többek hozzászólása után az elnök a szép, tanulságos és rendkívül érdekes előadásért köszönetét fejezte ki. Az előadást a „Halászat“ egyik legközelebbi száma a felolvasó szíveségéből egész terjedelmében közölni fogja.

VEGYESEK.

Simonffy Gyula, egyesületünknek tragikus hirtelenséggel elhunyt titkárát f. évi március 27-én temették el barátainak, tisztelőinek és az egyesület tagjainak nagy részvéte mellett. A számos koszorú között ott láttuk a földművelésügyi minisztérium és halászati osztályét, Egyesületünk szintén helyezett koszorút ravatalára s a sírnál *dr. Dobránszky Béla* alelnök mondott meleghangú búcsúbeszédet.

Kitüntetés. A Kormányzó úr Ófőméltósága a magyar királyi miniszterelnök előterjesztésére *dr. Dobránszky Béla*-nak, a Haltenyésztő és Halkereskedelmi Részvénytársaság vezérigazgatójának közérdekű érdemes tevékenysége elismeréséül a magyar királyi *hormányfőtanácsosi* címet adományozta.

Dr. Dobránszky Béla közérdekű tevékenysége mindnyájunk előtt ismeretes, mint a Magyar-O asz Bank ügyvezető-igazgatójának számos gazdasági vállalat irányítása tartozik munkakörébe, hozzánk azonban mint az Országos Halászati Egyesület alelnöke s úgyis mint a halászati termelés egyik legteljesebb munkása sokkal közelebb áll, semhogy eme kapcsolat révén is a legnagyobb örömmel ne fogadjuk kitüntetésének hírére. Kívánjuk, hogy ifjú erővel, egészséggel minél hosszabb ideig viselje új méltóságát s munkálkodjék a köz javára.

Hivatalos árjegyzés. A budapesti vásárcsarnokok igazgatóságának jelentése szerint március hó első három hetében lanya felhozatal mellett az árak változatlanok maradtak, csak közvetlen a húsvéti ünnepek előtt emelkedtek, hogy aztán ingadozókká váljanak.

Nagybani eladásoknál métermézánként az élő halban a ponty 45.000—13.000 K, a csuka 70.000—75.000 K, a kárász 30.000—50.000 K, a márna 55.000 K és a compó 60.000 K; **jegelt** halban a ponty 50.000—100.000 K, a harcsa 60.000—270.000 K, a csuka 50.000—70.000 K, a balatoni fogassüllő 100.000—140.000 K, a balatoni keszeg 12.000—25.000 K, az ónhal 45.000—50.000 K, a márna 50.000 K árban kelt el.

Kicsinyben való eladásoknál kilogrammonként koronákban az áringadozásokat az alábbi összeállítás mutatja:

a) Édesvizi (élő) hal:	1923. március 3.		1923. március 30.	
	Vásárcsarnokokban	Nyílt piacon	Vásárcsarnokokban	Nyílt piacon
Ponty, nagy ...	900—1100	500—950	1200—1300	600—1200
„ kicsiny ...	700—900	—	700—1000	—
Harcsa, nagy ...	1800—1800	2000—2200	1900—1900	2000—2200
„ kicsiny ...	1600—1600	—	1600—1600	—
Csuka, nagy ...	950—1000	700—900	1100—1400	700—900
„ kicsiny ...	750—900	—	800—950	—
Fogassüllő, dunai ...	—	—	—	—
Kárász ...	550—550	550—600	300—300	550—600
Compó ...	—	600—600	900—1000	600—600
Márna ...	—	—	800—800	—
Keszeg ...	—	—	—	—
Kecsége, kicsiny ...	—	—	—	—
Apró, kevert hal ...	—	—	—	—

b) Édesvizi jegelt (nem élő) hal:			
Ponty, nagy ...	700—900	600—800	800—1000
„ kicsiny ...	600—600	—	500—800
Harcsa, nagy ...	1400—2800	2000—2700	1800—3500
„ kicsiny ...	1100—1400	—	1300—1600
Csuka, nagy ...	800—800	550—700	700—1000
„ kicsiny ...	700—750	—	600—700
Fogassüllő, dunai ...	—	—	1600—2000
I. Fogassüllő, balatoni nagy 3 kg.-on felül ...	—	—	—
II. Fogassüllő, balatoni nagy 2-3 kg.-os ...	3200—3200	—	2500—2500
III. Fogassüllő, balatoni kicsi 45 cm. h. feljebb ...	—	—	2000—2000
IV. Fogassüllő, balatoni kicsi 35 cm. h. feljebb ...	—	—	1300—1800
Keszeg, balatoni ...	180—180	—	280—400
Garda, balatoni ...	—	—	—
Kárász ...	—	300—300	—
Compó ...	—	—	700—800
Márna ...	700—750	700—800	800—800
Keszeg ...	—	300—300	300—300
Pisztráng ...	—	—	—
Kecsége, nagy ...	—	—	3500—3500
„ kicsiny ...	—	—	3000—3000
Apró, kevert hal ...	—	300—360	—

A lap kiadásáért felelős: **Répássy Miklós**

Eladó szivárványos pisztrángivadék és pisztrángikra

a veszprémi káptalan csopaki gazdaságában. Bővebb felvilágosítást az intézőség, Csapak, Zala megye ad.

Gyorsnövésű nemesített nasici pontyivadékok és tenyészharcstát

a jelentkezés sorrendjében márciusi átvételre, közvetlen a nasici vagy a felsőcikolai tógazdaságból átvéve, **szállít:**

Halértékesítő Részvénytársaság
Budapest, V., Széchenyi-utca I. szám

Telefon: 154—44, 154—45

Halértékesítő Részvénytársaság

hálnagykereskedés

Árusító hely: **Budapest, IX., Központi vásárcsarnok**

Telep és iroda: **Budapest, IX., Csarnok-tér 5.**

Telefon nappal: **József 113—54.**

Telefon éjjel: **József 49—06.**

Központi iroda: **Budapest, V., Széchenyi-utca 1.**

Telefon: **154—44, 154—45.**

MEGVESSZÜK tógazdaságok egész **haltermését, SZALLITUNK** a Magyar Tógazdaságok részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát**, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt.**

IFJ. SINGHOFFER ÁGOSTON és TÁRSAI

HALNAGYKERESKEDÉS

CZÉGTULAJDONOS:

HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDelmi RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Raktár és kereskedelmi iroda: **BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCZA 3. SZ.**

TELEFON: nappal: József 48-48, éjjel: 54-04.

Központi iroda: **BUDAPEST, V., BÉLA-UTCZA 8. TELEFON: 79-46.**

Halászhálók

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszú-szálú kenderfonalból készült, úgyszintén **haláskötelek, inslég, horog, halászczérnák** készen és megrendelésre kaphatók

Hirschfeld Ármin
Debreczen, József kir. herceg-u. 38.

Eladó pontyivadék

A Taranyi bérgazdaságnál néhány métermázsa **3 dekás pontyivadék** kapható.
Posta: Tarany, Somogy megye. Sürgöny-cim: **Taranyi gazdaság, Nagyatád.**
Telefon: Nagyatád 29.

Hollandiai háló,

inslég, patentczérna,

haláskötél, zsinag, fonál, varsa, varsapamut, horog

Készen és megrendelésre

ismét állandóan kapható:

ÁDÁM MIKSA, BUDAPEST,
IV., FERENCZ-JÓZSEF-RAKPART 6.
TELEFON: József 61-48.

A **Bodrogi Halászati Társulat** folyó évi április hó 23-án, délelőtt 11 órakor Sárospatak város tanácstermében nyilvános árverésen haszonbérbe adja a

Bodrog folyó halászati jogát

Az árverés szakaszonként fog eszközölni. Az árverési feltételek **Kvaszinger Zoltán** társulati igazgatónál, Olaszliszkán megtekinthetők; 100 korona ellenében postán megküldetnek.
Olaszliszka, 1923. március 29.

Bodrogi Halászati Társulat

Halászati és gazdasági felszerelések: halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apaesutok, nádvagókések, csákyák, húzó- és kormányvezetők (kőrisfából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

Kötélárúk: ruhaszáritókötel, rudalókötel, nyakló, marha- és borjúkötel, istráng, szántógyeplő, nyereg stb. gyártása és eladása:

HERMANN ISTVÁN ipartelepei, VÁC

Kódsdi-út 52. (vasut mellett). Telefon: 72. Központi iroda: **Budapest, V., Alkotmány-utca 20.** Telefon: 179-51
(Munkavezető: SINGHOFFER M. JÓZSEF halásmester).

Kérjen árajánlatot!

Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek **több ezer métermázsa élő pontyot, czompót, kárászt stb.**

ZIMMER FERENCZ halásmester, **BUDAPEST,** Központi vásáresarnok. Telefon: József 48—94